

Katerina
Anguelaki-Rooke
(1939-2020)

Katerina Anguelaki (Anguelaki-Rooke després del seu matrimoni, el 1963, amb Rodney Rooke) nasqué a Atenes en 1939. Des del seu naixement va patir una afecció que li deixà severes seqüeles físiques. Cursà estudis de traducció i interpretació a la universitat de Ginebra, i es dedicà professionalment a la traducció. Nikos Kazantzakis, amic dels seus pares, l'encoratjà, encara molt jove, en el camí de la poesia, i ja el 1956, apadrinada pel cèlebre escriptor, publicà el seu primer poema. La seva obra poètica està constituïda per una vintena de llibres, aplegats en gran part en un volum aparegut el 2014, *Ποίηση 1963-2011* (*Poesia 1963-2011*, Kastaniotis).

La poesia d'aquesta autora és una meditació sobre la vida en el seu sentit més ampli: les grandeses i les limitacions del cos, la consciència de la mort, la condició femenina, la relació amb la natura. També la llengua, en el misteri de la seva inesgotable expressivitat, és en ella un objecte de reflexió i d'experimentació.

Anguelaki-Rooke ha estat traduïda a nombroses llengües. Entre més distincions, li fou atorgat, el 2014, el Gran Premi de les Lletres, pel conjunt de la seva obra.

Com a traductora, ha traslladat al grec una gran quantitat d'obres d'escriptors francesos, anglesos i russos, entre els quals Saul Bellow, Joseph Brodsky, Seamus Heaney, Sylvia Plath, Dylan Thomas, Derek Walcott, Leonid Andréiev, Vassili Grossman, Mikhaïl Lérmontov, Vladímir Maiakovski, Aleksandr Puixkin, Varlam Xalàmov, etc.

Katerina Anguelaki-Rooke morí a Atenes el 21 de gener de 2020.

JAUME ALMIRALL